

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3218/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7679/18 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7679/18 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7679/18 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21610/15 од 21.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, па је ставом другим изреке обавезан тужени да тужилама, на име накнаде штете због мање исплаћене пензије, исплати појединачно наведене месечне износе у изреци, са законском затезном каматом на сваки износ од доспелости, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилама, на име трошкова поступка, плати 44.705,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7679/18 од 05.12.2019. године, одбијена је жалба тужила и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 21610/15 од 21.02.2018. године, као и захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења о трошковима поступка, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на став Врховног касационог суда од 05.07. 2016. године.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужила, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, с обзиром да је одлука о трошковима поступка условљена исходом спора и оценом суда о трошковима који су били потребни за вођење конкретне парнице и њиховој висини, како следи из одредаба чл. 153, 154. и 163. ст. 1-4. ЗПП. Такође, нема потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, на основу чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављне ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужила није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка. Будући да трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић